

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: К.В. 5/05**

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД 28. децембра 2005. године**

Констатује се да су приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, да су из просторија Окружног затвора приведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин, те да су приступили пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те браниоци оптужених, адвокати Владимир Петровић, Перковић Мирослав, Ђорђевић Мирослав, Ђокић Драган, Илија Радуловић и Шалић Миломир, те да је приступио и судски вештак психијатар др Бранко Мандић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслуша судски вештак психијатар доктор Бранко Мандић.

Доктор БРАНКО МАНДИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте стални судски вештак?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да.

Стални судски вештак, лично познат суду, упозорен и опоменут на давање лажног исказа, те опоменут на заклетву коју је положио, даје свој налаз и мишљење:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо дужни да Вас опоменемо на дужност казивања истине и да је давање лажног исказа кривично дело, као и да Вас опоменемо на

заклетву коју сте већ положили, имајући у виду да се ради о сталном судском вештаку. Ви сте доставили суду писмени налаз и мишљење и тај налаз је достављен браниоцу и оптуженом, па сам хтела прво да Вас питам, да ли Ви остајете при Вашем писменом налазу и мишљењу?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Ја остајем у свему као у писменом налазу и мишљењу, осим што имам да изјавим: пошто сам узео фотокопију здравственог картона Окружног затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако можете мало спорије, касније због транскрипата. Изволите.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Из које се види да је Поповић имао 23.05. епи-напад, тако да, само у том смислу, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23. маја?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свом налазу и мишљењу Ви сте написали да је он Вама рекао да је имао тај напад?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, приликом давања налаза и мишљења имали у виду ту чињеницу и вештачили, имајући у виду тај епи-напад?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, да ја сам прихватио да је он имао, само што нисам имао медицинске доказе, односно потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте унели у мишљење?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Не, не, унео сам у мишљење, али нисам имао медицинску потврду у том тренутку од амбуланте Окружног затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Видим овде у налазу и мишљењу и приликом узимања анамнезе да сте Ви навели да је оптужени Вама рекао да је други напад имао 29. новембра?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, приликом давања мишљења имали у виду и тај анамнестички податак или не?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, да, имао сам у виду, међутим, ја приликом прегледа нисам констатовао никакве последице, које би указивале на последице епи-напада, а друго, ја сам проучио комплетан судски спис, значи транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви прочитали транскрипт од 30. новембра?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Од 30. новембра, свих педесет страница, отприлике, колико има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете ли Ви као вештак психијатријске струке нама да кажете нешто о томе, како Вама изгледа тај исказ? Да ли за тај исказ можете да кажете да је валидан, или да није, како Вама изгледа са психијатријске тачке гледишта?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Знате шта, ја нисам уочио никакве нелогичности, значи исказ је потпуно смислен, рационалан, сада, да ли је он истинит или не, не знам, али у смислу неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам ни мислила.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, да, али у смислу неких нелогичности са медицинске стране, ја нисам уочио никакве такве нелогичности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај исказ, по Вама, у складу са правилима Ваше науке, да ли је тај исказ сагласан оним карактерним особинама, односно особинама личности психолошким које сте навели у мишљењу?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто ту било чудно?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Ништа, иначе бих ја то регистровао и написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А чињеница коју помиње оптужени да је уморан и тако даље?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Знате шта, он се жалио да има проблема са неким притвореником из исте собе и да је то трајало три-четири дана, тако да је био мало више напет и није редовно спавао, у том смислу. Међутим, ја то нисам могао да проверим. И ако је било то тако, то опет није било од утицаја на његову процесну способност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је епилепсија душевно обољење по оној номенклатури психијатријских обољења?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Јесте душевно обољење ако доводи до разградње личности, интелектуално или у било ком другом смислу. Међутим, ја код Поповића нисам уочио никакве симптоме који би указивали на било какву разградњу личности, на интелектуално пропадање, на пропадање карактерних особина, значи, било какав симптом који би указивао на епилептичну разградњу личности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у том смислу би она представљала?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Зато сам и закључио да су његове способности интелекта у границама горњег просека., значи да то ипак указује да нема разградње личности као последице епилепсије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у здравственом картону стоји да је у анамнестичким подацима лекару дао изјаву да последњих шест година није имао епи-нападе, а какав је податак у том смислу оптужени Поповић Вама дао?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Што се тиче учесталости тих епи-напада, он је рекао да последњих десетак година ти напади јесу чешћи, да их просечно има два пута годишње, тако је мени дао податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ређе или чешће?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Ређи, у последњих десет година, просечно два пута годишње. Ја сам то тако и унео како ми је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што овде, видели сте у картону да стоји да није имао последњих шест година?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ли нека питања за вештака?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имајући, дакле, у виду, докторе, стање душевног здравља оптуженог, болести од које болује, вишегодишњу болест од које болује, чињеницу да је имао проблеме у притворској ћелији које је имао и које Вам је описао, да ли је он на дан 30.11. ове године био способан да учествује у овом поступку као окривљени, да се користи правима која му припадају, дакле и да изнесе одбрану, како је то, уосталом, и урадио? Да ли је био способан или не?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, ја сам написао, да је са мог становишта био у потпуности способан да пристује на главном претресу, да прати ток главног претреса и да изнесе своју одбрану.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је такво стање непромењено, тј. и данас?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Ја сам закључио да је он и даље способан, односно да је способан на дан када је заказан следећи главни претрес.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се сада надовежем. Оптужени каже да је добио ампулу бенседина, јер се жалио на ту узнемиреност. Како бенседин утиче на способност?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Мислите на вече пре првог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вече пре, да?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Пазите, уколико је добио ампулу бенседина, то је, значи, терапијска доза. Његово дејство траје, отприлике шест сати, значи да је практично његово дејство у односу на његово присуство на овом претресу, било занемарљиво. Посебно зато што он узима истовремено и лек карбапин, који убрзава метаболизам свих лекова, па се излучивање и разградња убрзава, тако да тај апаурин, односно бенседин, и ако га је добио, практично није био од утицаја на његову психичке функције у време главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може бенседин, када би се узео, на пример ближе исказу, да доведе до неких конфабулација, до неких изјава које нису у складу?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Кажем, имајући у виду време главног претреса и време, да је он добио вече пре тога, значи да је тај бенседин, практично био без утицаја у тренутку давања исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе, какав утицај има, осим на успављивање и на опуштање?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: То су терапијске дозе, значи, осим опуштања и седације, нема никаквих других доза, односно ефеката, уколико се ради о терапијским дозама. Значи, ампула бенседина је исто терапијска доза и то нема токсичко дејство на организам, нити, пак, на психичке функције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви радите у Окружном затвору, у болници Окружног затвора?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Не, у КП Дом болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: КП дом болница?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одвојена установа од Окружног затвора?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, одвојена установа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то само да нагласимо. Колега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам намеру да разјаснимо неке ствари у односу на дату наредбу и дати налаз и мишљење вештака. Ево о чему се ради: у писменом налазу каже се стални судски вештак, доктор Бранко Мандић, психијатар КПД болнице у Београду. У наредби у првом ставу се каже, одређује се вештачење психијатријским прегледом, па се у тај психијатријски преглед ставља утврђивање душевне болести, заосталог душевног развоја, друге душевне поремећености, а затим се у другом ставу каже, вештачење се поверава сталном судском вештаку, доктору Бранку Мандићу, неуропсихијатру, па ме интересује да вештак каже, које су то специјалности психијатра, које су специјалности неуропсихијатра и с тим у вези, да ли он као психијатар или неуропсихијатар, како ће се сада ближе представити, сматра да је он компетентне специјалности да изврши поверено вештачење?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Што се тиче моје специјалности, ја сам психијатар, а могу да Вам кажем, добро, али, морам да кажем да последњих десет-петнаест година не постоји специјализација неуропсихијатрије, него су потпуно одвојене неурологија и психијатрија. Дакле, ја сам психијатар, али у оквиру своје струке, ја сам стручан да обавим вештачење особе која болује од епилепсије, јер се ја бавим душевним променама које су настале услед епилепсије. Значи, моја област је душевно здравље и душевне болести. Значи, самим тим и последице епилепсије, уколико постоје. Значи, тиме се не бави неуролог, него психијатар. Неуролог лечи болест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада постоје две специјализације, неурологија и психијатрија?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: И то су одвојене последњих, мислим да је то петнаест година, само старија генерација има те титуле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам та старија генерација, па сам погрешила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И још једно питање у вези с тим: да ли је његова специјалност довољна или је потребно још нека медицинска струка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате, значи, да ли постоји нека субспецијализација?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, да ли је потребна још нека специјализација за поверено вештачење или је његова довољна?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Не разумем у ком смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неки стручњак друге медицинске гране?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Ја као вештак имам право да затражим допунско вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико сматрате за потребно?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Неког другог вештака друге специјалности, уколико код мене неке нејасноће постоје. У конкретном случају, ја сам потпуно био уверен, односно сигуран сам да није било потребе за ангажовањем било каквог вештака неке друге специјалности, па у том смислу нисам ни предлагао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих хтео питати вештака, у свом писменом налазу и мишљењу није спомињао уопште да је, у налазу да је читао транскрипте. Зашто то није навео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Само да погледам насловну страну – увид у судски спис, на насловној страни пише.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У транскрипте?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, то је то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је то извршио, да ли може да каже, који дан?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Како мислите који дан?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када је то извршио, којег датума, да ли се сећа дана када је извршио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја мислим да у спису имате датум када смо доставили, заједно с транскриптима и наредбу са транскриптом?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите конкретно када је читао транскрипте?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Не знам тачно датум.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је он имао прегледа и уопште разговора са мојим клијентом?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: То пише на насловној страни, само један дан, један преглед.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је трајао тај преглед?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Преглед је трајао иначе онолико колико је мени потребно да стекнем слику.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Конкретно питам, колико је трајало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате у овом случају?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: То је конкретан одговор, ја не мерим штоперицом приликом вештачења.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се сећате?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Не, не, уопште не обраћам пажњу на време разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ближе само микрофону.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је пре разговора и прегледа имао комплетан здравствени картон мог клијента?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Здравствени картон сам тражио након прегледа, односно увид у здравствени картон и то је што сам добио податке од колега, то сам и цитирао у налазу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио сада да се изјасни, да ли је он нашао, да ли су вршени прегледи ЕГ, неуролошки прегледи за мог клијента током боравка у притвору, а након ова два напада што је имао? И да ли у болници, у КПД болници имају неуролога?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Прво, неуролога имамо у КПД болници, раде се и ЕГ снимања, међутим, Поповићу није рађено никакво испитивање, никакво снимање, осим неуролошког прегледа који сам ја обавио приликом прегледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ови доктори који доле прегледају притворенике, да ли они долазе одозго или су то ови од Фјодорова који је директор здравствене службе?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Специјалисти који прегледају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођу од Вас?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Притворенике су спцијалисти КП Дом болница, који долазе по позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који раде доле?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Доле, па питате мене за службу у којој ја не радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви случајно знате? Доктор Дарко Фјодоров, он је начелник службе за притворенике?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Ту су лекари опште праксе и доктор Фјодоров, чини ми се да је специјалиста за ухо, грло и нос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је начелник службе?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Он је начелник службе, а све, кажем, све ситуације које њима нису јасне, које не могу сами да збрину, они шаљу у нашу болницу, али ја не улазим, не знам њихову организацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када их пошаљу?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Када их пошаљу на преглед у КП Дом болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да се хоспитализују?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Или се хоспитализују, или се изврши испитивање или опсервација, значи специјалисти одговарајућих струка који постоје код нас. Између осталих и неуролози постоје, али он није прегледан од стране неуролога.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: После, дакле, да ли, ја не бих хтео да закључујемо, да ли вештак нашао да није уопште потребно да се извршио ЕГ прегледи, да ли то тако да схватимо? Да ли је он нашао за потребно да он лично након тог напада 29. који је мој брањеник имао, одлучио, а видео је, претпостављам и накнадно да није уопште прегледан за ових осам-девет месеци као хронични епилептичар, путем ЕГ методе, да ли је он нашао за сходно да се изврши та метода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом вештачења?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да би могао да да налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно питате да ли је он сматрао да треба то да се уради, да би тао налаз и мишљење?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте, јесте.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Ја имам, сада као вештак, имам право да предложим одговарајуће дијагностичке процедуре, уколико сматрам да је то неопходно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте овде сматрали да је неопходно да се уради ЕФ?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: У конкретном случају, ја бих то предложио, чим нисам предложио, сматрао сам да то није потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је ова комбинација лекова коју мој брањеник прима, адекватна с обзиром на његову болест и да ли се он о томе уопште може да изјашњава?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: На коју комбинацију мислите? Он је примао само једну врсту лекова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Карбапин?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примео је нихил, шта је то нихил?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Нихил то је ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знам да је нихил ништа, али.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Терапија нихил, значи, терапија ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је у буквалном смислу?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, да, у буквалном смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Латински нихил, ништа?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: То је специфична терапија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: После тог напада, дакле, 29., које су уобичајене манифестације код епилептичара после напада у том психомоторном, психичким променама и тако даље? Претпостављам да је доктор у транскрипту који је, каже, пажљиво читао, нашао тамо да се мој брањеник жалио на главобоље и тако даље.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Пазите, прво овако, он, ја сам добио од Поповића податак да је он имао епи-напад, међутим, тај епи-напад нигде није верификован, али ја сам прихватио да је то тако како је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вештачили сте, то смо питали?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да, да, чак сам и прихватио да је он примио ту ампулу бенседина, значи вече када је он имао тај епи-напад. И већ сам рекао да комбинација ових лекова, значи, то, уствари, није комбинација, он је те вечери само примио ампулу бенседина. Да, карбапин као лек, сам по себи, убрзава метаболизам и свих других лекова. Значи да тај бенседин се брже елиминише из организма. Друго, сам карбапин спада у такозване психостабилизаторе, значи, он се даје, не само особама које болују од епилепсије, већ се дају и особама које имају неки поремећај понашања, напетост, нервозу и тако даље, значи, психостабилизатор. Значи он није искључиво антиепилептик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није само антиепилептик?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То није био одговор на моје питање, па ћу.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Али ћу Вам рећи и ово што сте питали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих волео да идемо са питањима и одговорима. Следеће питање је: да ли је та иста терапија адекватна или се она појачава, смањује после таквог једног напада?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Нисам Вас разумео.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ова доза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите у ситуацији да га је прегледао лекар?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ми немамо овде да га је прегледао лекар, то је било поподне.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се после напада та доза повећава лекова и тако даље, која му је дата, преписана?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Имате податак 23.05., када је имао епи-напад, када је прегледан од стране лекара и када је добио терапију нихил, значи, ништа, мислим, тако да сам епи-напад не мора да значи да се доза лека појачава, већ се стално даје одређени лек да се тај напад смири и ништа друго. Само да појасним, молим Вас. Чињеница да је он у притвору већ скоро десет месеци, чини ми се и да је по свему судећи имао два епи-напада указује да ти епи-напади стварно јесу ретки, јер познато је да боравак у притворским јединицама код епилептичара изазива много чешће епи-нападе због самих ситуација у којима се налазе, амбијента и другог. Међутим, он је за сво ово време имао тај верификовани напад и још један који каже да је имао и ја сам прихватио да је тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли стресне ситуације, а то ће суд ценити исказ Поповићев, у смислу напада у соби, психичког, физичког или било каквог, могу довести до, или су, ајде да кажемо, некакав фактор који може да испровоцира епи-напад?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Ја сам већ то и рекао да у оваквим ситуацијама, управо епи-напади могу бити учестали. Међутим, за ових десет месеци имамо само два.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, то је било прво питање, па смо мало отишли другим колосеком, да кажем, јесте, да доктор опише који су то

психомоторни поремећаји, претпостављам да јесу, ако их има и који је психички статус таквог лица после таквог једног напада? Како се манифестује?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да бих одговорио на то питање, ја бих морао да знам, прво, какву врсту епи-напада је он имао те вечери, 29., ја то уопште не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он рекао?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Каже да је то трајало десетак до петнаест секунди, значи да је то био напад који је вероватно био фокалне природе, значи није се радило, претпостављам сада, пошто ја не знам, нисам ни видео, нити пише било где како је тај напад изгледао, значи краткотрајан губитак свести и евентуално са грчевима мишића и након тога следи једно десет до петнаест минута поспаности и то је све. Ако је то било тако како он каже. Ја кажем, то је претпоставка, ја не знам каква врста напада је била у питању. Није сваки епи-напад исти, нити симптоми, нити последице нису исте увек, зависи од врсте, дужине, јачине напада и тако даље.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли постоје главобоље или тако нешто после тога?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Главобоље јесу један од симптома који нису обавезни, значи, могу бити и не морају.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли постоје неки психомоторни немири или у том смислу?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Након напада?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Не, не. Психомоторни немир може да претходи нападу и може да буде присутан током напада, али након напада, рекао сам, постоји поспаност, мала ошамућеност која траје десет до петнаест минута.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Конкретно питање сада, доктор је видео из транскрипта да је мој брањеник рекао да није спавао два дана. Сада, оставимо епилепсију уопште као болест. Да ли уобичајено лице које је нормално психофизичко лице, значи које нема психичко обољење, након неспавања два дана, може да нормално расуђује, да му свест функционише у једном, да кажем, когнитивном правцу, сасвим задовољавајуће, значи, говоримо о несаници која траје два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Знате шта, несаница је субјективан појам. Ја не знам шта значи да није спавао, да ли није спавао уопште 24 сата, да ли је спавао кратко, да ли се будио ноћу, знате, ја то уопште не могу да дефинишем као објективну неку категорију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Обзиром да није спавао два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек, узмимо да није спавао и дође овде и цео дан прича. Да ли је могуће да ће због тога да прича неке неистине?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то питам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нико овде није рекао да то није истина. Да ли ће у том когнитивном смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прича нешто што не жели?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Или да да један рационалан одговор и тако даље, да повеже једну слику о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о конкретним чињеницама.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нико не говори овде о крајностима, знате, не говоримо о крајностима, нити о лажи, нити о истини.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Па, знате шта, ја опет кажем, да сам прочитао ових педесет страна транскрипта од овог главног претреса од 30.11. и ја ту никакве нелогичности у психијатријском смислу нисам уочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо улазити у чињеницу, да ли је истина или неистина. Нисам на то мислила.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Али само видим да барата појмовима и датумима, особама, мислим, то је након петнаест година, не знам када је то било, сасвим један рационалан одговор, смислени, тако да, бар из овог што сам прочитао. Баш ни једну једину нелогичност упадљиву што се тиче моје струке.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је приметио доктор, односно вештак, да ли је приметио да Поповић тражи и говори да је уморан, да га глава боли, да жели да се прекине? Како то тумачи?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Па, знате шта, на страни 45., чини ми се овог првог, председник већа је, видим, питао Поповића да ли се добро осећа, он је рекао да може да настави. Међутим, што се тиче замора, знате шта, не знам колико је то трајало то испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још пола сата.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Нормално је да после неколико сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац је рекао да је оптужени уморан, онда је он рекао да је уморан и онда смо после пола сата завршили.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: То је нормална физиолошка појава, после толико времена испитивања да се човек замори и да му пажња мало попусти, у тој ситуацији. Ја ту не видим ништа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће конкретније питање: да ли би у овом неуролошком статусу у овом органском поремећају, а поготово што каже да није дефинисао врсту тог епи-напада, да је обавио тај дан разговор, да не зна како је он функционисао после тог напада, ни првог овога, ни после другог. Да ли би он некаквим додатним прегледима, ЕГ, евентуално ЦТ који би се извршио и тако даље, да ли би то његово мишљење у погледу његовог психичког статуса предметног дана, значи, говоримо о 30., и касније, да ли би такви резултати употпунили неко његово мишљење или искључили, евентуално или употпунили налаз?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ одговорио вештак, да му је требала нека додатна метода, он би је урадио. Хоћете да поновите или да одговорите нешто ново?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Ја, прво, нисам баратао никаквом документацијом, осим података које ми је дао Поповић. Ја сам прихватио да он болује од епилепсије и имао сам податке од када је та епилепсија почела, на који начин је лечена, којим врстама лекова и тако даље. Али, оно што је за мене битно као психијатра вештака, јесте његов интелектуални статус у време прегледа, значи, ја сам вам изнео све његове психичке функције које су битне за Вас и напоменуо сам да су све функције у потпуности очуване, према томе, за мене је он душевно здрав човек, што се тиче тог интелектуалног дела. Значи, нема никаквих испада који би указивали на било какву последицу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Осим епи-напада, које су још појаве у овом психомоторном смислу код епилептичара?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Нисам разумео, у психомоторном, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код епилептичара, шта још, осим епи-напада?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, осим овог великог напада, што ми сви знамо из живота и тако даље, значи, у овом лаичком смислу, да ли постоје још некакве промене на психичкој сфери?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код оптуженог или иначе?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекли смо, иначе, разградња, код оптуженог каже да нема.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он каже да нема документацију, није га прегледао.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Како га нисам прегледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прегледао га је, колега, како га није прегледао.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Како бих написао налаз да нисам прегледао, ја не разумем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, прегледао га је, али није имао потпуну документацију.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Знате шта, морам да Вам кажем једно: вештак свакако да узима у обзир медицинску документацију, међутим, оно што је за мене битно, јесте мој налаз и мишљење. Значи, медицинска документација може нешто да ми потврди или не, али битно је оно што ја својим личним прегледом закључим. Што се тиче ових других појава код епилепсије, ја сам већ навео, за Вас је битно да ли је дошло до интелектуалног пропадања, односно деменције и да ли је дошло до карактерних измена личности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До те разградње личности.

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Али ја сам напоменуо да ни један од тих симптома нисам уочио и тако сам и написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ставићемо примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко питање? Нема нико. Добро, сада ја још нешто да питам. То знам из праксе да нам је један вештак медицинске струке рекао да обично човек, када дође на преглед поводом неког обољења или када се деси таква нека инцидентна ситуација у његовом животу, на пример суђење наравно да је стресна ситуација, сигурно, прво због свог здравља, прво каже, значи, каже шта му је. Да ли је Вама уобичајено, Ви сте читали транскрипт, да ли је Вама уобичајено да оптужени 30.-ог ујутру, када смо започели испитивање, апсолутно ни једном речју до 13 часова не помене да је уморан, не дај Боже, болестан, да је јуче имао неку непријатну ситуацију, значи, све време на моје питање каже, ја сам спреман да почнемо, апсолутно спреман сам за даља питања. Да ли је то уобичајено или би човек, ако му нешто фали, ако није добро, рекао? Да ли Ви то из праксе знате, да ли би се он пожалио? Да ли је уобичајено да човек ћути и да после четири сата каже, јуче ми није било добро?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Знате шта, у највећем броју случајева особе настоје да истакну своје здравствене тегобе, не би ли на неки начин олакшали свој статус пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се дешава, кажете да је уобичајено да истакне своје тегобе?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дешава да неко можда то прећути и који би био мотив неко тако нешто крупно не каже, о свом здравственом статусу?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Не могу да кажем, у конкретном случају, али колико сам упознат, он се ни истражном судији није жалио да болује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији је рекао – немам здравствених тегоба. И на крају истраге, истражни судија је све оптужене питао, имају ли неке тегобе, сви су листом рекли да немају. Зато питам, да ли је то уобичајено у Вашој пракси?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Уобичајено је супротно, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се пожале да им није добро?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Да би свој статус некако ублажили на основу неке повољности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, једно накнадно питање. У погледу ових установа, рече да су то различите. Да ли су ЦЗ и КПД болница?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две одвојене установе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То су две одвојене установе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одавно већ, да, нису биле.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У склопу којег министарства, ја се извињавам, здравства?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: КПД болница припада Министарству правде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Као и ЦЗ?

СУДСКИ ВЕШТАК Др БРАНКО МАНДИЋ: Као и ЦЗ, да, као Окружни затвор.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала, хвала.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Колега, хоћете да се опет консултујете да не бих ја. Оптужени, да ли имате Ви неко питање? Само питање за браниоца, ако имате, а онда ћемо наставити, за вештака, а онда ћемо наставити тамо где смо стигли.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам, прво ова констатација, каже, истражном судији нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то сам ја констатовала, није вештак. Он је само то потврдио и читао је спис, као и ја, али имате ли питање везано за налаз? Јуче сте рекли да имате, прекјуче сте рекли да имате примедбе на налаз, што је он појаснио. Да ли има још нешто што није?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сада је доктор појаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Све је то појаснио, само у том смислу да кажем како је било, закључиће се како се закључи. Али, да Вам кажем, са доктором сам био у контакту после два-три дана, чини ми се да је то било у уторак или среду, дакле, два-три дана после тог, када је одређено вештачење. После оних свих инцидената који

јесу, мислим да је нормално да дође до смирења некаквог мога, стварног у правом смислу речи, обзиром на инциденте који су били и који су били повод за све проблеме и узнемирење. А што се тиче доктора, мене је оно, што сам рекао Вама јуче, запрепастило што у картону нема забележено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо разјаснили.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сада сте Ви појаснили, то уважавам и Вама хвала на томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је имао то у виду, то сте чули, добро.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само сам хтео највише због овога, каже, није ни истражни судија знао. Па, ја сам, ја знам да је и Перковић доносио чак и лекове, како није знао, да је ускраћена информација, према томе, не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо рекли, питање, да ли имате за вештака питање, везано за његов налаз? Да га питате док је ту?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, ништа више, него само што сам рекао и пре и сада кажем, и доктору сам се, чини ми се, чини ми се тако и обратио, да не знам ни шта сам говорио, а постао сам свестан да имам проблема са оним што говорим, када су интервенисали адвокати и адвокати, тако сам, чини ми се, рекао и тако сам пренео, да то јутро човек који ми је помогао око напада, ја не могу да знам колико траје напад, побогу, ја сам у кризи свести, не могу знати колико је трајао напад, него ми је тај човек ваљда рекао и ја сам тако пренео. Рекао сам му да нисам спавао и да сам први пут заспао уз помоћ када је доктор Фјодоров уз редовне оне таблете за умирење, дао ми некакву инекцију. Тек у петак сам заспао први пут, после свих инцидената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У петак нисте давали одбрану, да, то је после.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: У петак сам заспао први пут после, да кажем, после недеље. Ако то није довољан повод да се стекне слика, само толико ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, када је већ ту вештак. Како кажете не знате шта сте причали? Ви сада кажете да не знате шта сте причали?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председнице, ја сам пренео, чини ми се чак и цитат да сам рекао, доктору, докторе, ја не знам шта сам причао када су интервенисали и адвокати, чини ми се да сам тако рекао, не знам о чему се ради, Ви сте ме некаквим подпитањем наводили да дам прецизнији одговор. Нисам, не знам да ли сам Вам дао тај одговор, прецизнији о чему се ради. Дакле, мислим да у оним тренуцима када сам говорио све што сам говорио, поштујући све оно кроз шта сам прошао, да је оно што сам ја причао и сада смирен, посматрајући, да је много тога и заборављено и изостављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, додаћете. Да ли има нешто што нисте рекли, а ова колегиница откуцала, чула то она сама?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не, Боже сачувај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекли оно што пише тамо?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим? Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нешто да нисте рекли, а што би хтели да кажете?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Има тога пуно, има тога пуно, ја ћу Вас подсетити, председнице, само на једну опаску, када сте Ви о Козлуку говорили, ја сам рекао има тога још пуно и онда одједанпут сам заборавио шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте се сада присетили?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кажем Вам, има тога доста, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имаћете прилике данас, ако хоћете то да кажете.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Што се тиче вештака, ја сам ево само толико имао. Дакле, нисам обмануо ни истражног судију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мислила сам да ће нам требати вештак још за моменат. Ви сте прочитали транскрипт од тог 30.-ог?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што смо и ми поново читали, слушали Вас и вештак је читао и кажете, ту фали нешто што би још евентуално желели, ако будете хтели да кажете?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Фали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фали, добро, а има нешто докле још нисмо ни стигли. Добро, хвала Вам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте хтели да се консултујете, претпостављам? Претпостављам да сте желели да попричате?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имамо предлог, примедбе, предлог, о коме ће веће одлучивати, па ћемо онда видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћете да се консултујете.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је било због питања вештаку. Нека оптужени седне за моменат. Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја увек, председнице већа, уважавам струку, поготово струку која је психијатријске природе и која треба да завири у нечију душу, у нечију, да кажем, нечије неуроне и то некада, не тренутно, него да утврди шта се то код некога дешавало после, односно пре пет-шест дана или три дана и то је један врло тежак задатак. Ја се дивим тој науци и онима који имају ту моћ и ту вештину да то тако утврде. У конкретном случају, јесмо лаици, овде сви, никада не можемо да проценимо личност у довољној мери, а поготово лекар који први пут види некога, амбулантно обави разговор, за кога се зна да је психијатријски болесник, у том смислу, неуролошки, првенствено, органски, па онда и ово друго, да се не обаве за тих осам месеци пре тога, никакви ЕГ прегледи, да се констатује да је имао један напад, да се констатује касније да је имао други напад, да тај напад који је у вези и који је био непосредно уочи саслушања, које је било исцрпљујуће, које је било исцрпљујуће за мог браћеника, који каже, имам главобољу, молим Вас јел може, да наставимо. Он овде није износио одбрану под *ius*, да он мора, нити је то његова дужност. Његово је право да ли ће да износи одбрану или не. Дакле, он је хтео да изнесе одбрану, али је рекао, ја више нисам могао, јер не може да схвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, молим Вас, конкретно, покушајте мало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Налаз је у најмању руку мањкав, налаз је инкопатибилан, већ по самој установи. Да вештак из КПД болнице вештачи, значи ради се о истој установи, питање је, да ли је притвореник који се налази у тој установи, не у самој болници, али у истом кругу, у истом Министарству, у истом буџетском оквиру и који мора да брани установу, првенствено установу, а посебно и неке друге. Ја мислим да смо овде требали, стварно нисам у том моменту знао уопште ко је господин Мандић, ја бих онда ставио примедбу у том смислу, али нисам. Предлажем да се изврши вештачење, предлажем да оно што се морало направити, а то је преглед, да се види какви су његови поремећаји, да се направи ЦТ преглед. Не, председнице већа само из формално-правних разлога, да ли је он тог 30.-ог могао да са Вама да разговара, како је он Вама одговарао, да ли би можда нешто друго рекао. Можда би се нечега другог сетио. Али, да лекар каже да човек

који два дана не спава, било који, оставимо Поповић Бранка, који два дана не спава, да може да одговара, јер он је видео у транскрипту да он одговара, па може да прича, може да се и сећа, али да је то она психофизичка способност коју ЗКП, коју међународне конвенције траже, налажу императивном суду да оптужени који износи одбрану, у неком несметаном излагању, мора имати такве психофизичке конституције да оне не утичу. Суд није иследни орган, не врши притисак у том смислу, него суд уважава право оптуженог у том моменту да износи одбрану. Значи, он је користио своје право да изнесе одбрану. Ви сте га питали хоће да изнесе одбрану. Хоће, ја Вам причам, он почиње да Вам прича, али је очигледно у том моменту касније, да ли га је, можда дужина, можда је требао да каже, али он није у процесно-правном смислу валидан као оптужени да зна да треба да каже. Можда га нисмо ни питали, можда сам и ја погрешно као бранилац, па сам требао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, поновно вештачење предлагете, од које струке, ЕГ, ЦТ преглед?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Неуролошки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неуролошки?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, мора, председнице, то је тај неуропсихијатар који има и сазнање од неуролога и од психијатра и он представља, уствари, синтезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више неуропсихијатра, има неуролог и психијатар, чули само данас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Они који су дипломирали, председнице већа, они су, имате академике који се и даље зову неуропсихијатри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновно вештачење предлагете, са којим задатком? Са истим задатком?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Са истим задатком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да се утврди способност на дан 30.?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: За дан 30.-ти, да ли је била адекватна терапија, да се у погледу дужине трајања и интензитета напада, понашања Поповић Бранка, ја сам то предложио у свом поднеску саслуша лице које је са њим у соби, а то је господин Петровић, мислим, име му не знам, али то се зна у притворској јединици. Ја сам предложио да се узме изјава како је господин Поповић изгледао, како се понашао, да ли је спавао, није спавао, значи, да ту анамнезу са тим попунимо и да се да један коначан суд и тада ми одлучујемо, тада ми одлучујемо, јер ми хоћемо да искористимо право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате примедбу и за даљу процесну способност, тренутну?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја је не знам, председнице већа, није извршен основни неуролошки преглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи имате примедбу да и сада није способан? Не прихватате ни тај део налаза?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни овај извештај лекара из болнице који смо прибавили?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја то не могу да тврдим, да ли је способан или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо налаз.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нормално да могу да сумњам, јер нису извршени сви ти налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сматрате да он и даље није процесно способан, то Вас питам?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте, ето то. Не могу ја да се изјашњавам о томе, значи, само валидни стручњаци.

Констатује се да бранилац оптуженог ставља примедбе на, како писмени налаз и мишљење вештака, доктора Бранка Мандића, тако и данашњи његов исказ дат на главном претресу и предлаже да се поново обави вештачење и то од стране судског вештака неуролошке струке са задатком истим који је имао и вештак Мандић, те да поновно одређени вештак неуролошке струке, обави и ЕГ и ЦТ преглед оптуженог Поповића и да се изјасни, да ли је он добио одговарајућу терапију након епи-напада, те да ли је био способан да учествује у поступку на дан 30. новембра 2005. године, као и да ли је и сада процесно способан, јер сумња и у тај део налаза и мишљења, а све то након узимања изјаве од особе са презименом Петровић, која борави у истој просторији као и оптужени Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се предлогу за ново вештачење, јер је вештак децидирано данас на моје питање, да ли је он компетентне струке да изврши вештачење, па је он одговорио потврдно, као и то да је та његова струка сасвим довољна управо и на природу болести коју има оптужени Поповић Бранко, те да се изјаснио да, да ако му је било потребно, он би тражио и неку нову медицинску струку да му помогне у давању налаза и мишљења, а мислим да нема разлога да му се не верује, јер се ради о сталном судском вештаку који је налаз и мишљење дао под заклетвом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог браниоца, адвоката Перковић Мирослава за одређивање новог вештачења од стране вештака неуролошке струке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала. Ја претпостављам да сте и очекивали да ћу ставити после тога, зависно од Вашег става у погледу ових вештачења, да ћу ставити предлог за издвајање тог записника који је, али сада по ЗКП, из којих разлога: ЗКП одређује да ће оптужени у једном несметаном излагању изнети своју одбрану, не у форми потпитања, разговора са њим, него да ће он прво да изнесе своју одбрану и тако даље. Из транскрипата видимо да је, малтене, мој браћеник био ометан подпитањима у свом несметаном излагању. А као друго, без обзира, председнице већа, не улазећи у психичке способности, ви као веће требате да одлучите о томе,

данас. Да ли лице за које Ви нисте утврдили да није спавао два дана, него лице како он каже, није спавао, имате негативно утврђену чињеницу да је спавало, да је било одморно и лице које је три пута рекло, четири пута рекло, дајте да станемо, наставићемо сутра, паузу, да се одмори, ту су транскрипти, три-четири пута је рекао и лице које не спава две ноћи и треба да одлучимо да ли тај записник. Оставимо истина, неистина, психички његов статус болести. Да ли такав записник, да то уђе у судску праксу овог суда, да ли такав записник, у свим међународним конвенцијама, начелима ЗКП је валидан. Хвала.

Констатује се да бранилац ставља предлог за издвајање записника о испитивању оптуженог Поповић Бранка, који је сачињен 30. новембра 2005. године, јер се на њему не може засновати судска одлука, по мишљењу браниоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се предлогу, јер је вештак рекао да је оптужени Поповић на дан давања изјаве био способан да изјаву даје, да правилно расуђује, да барата појмовима које је употребљавао, тако да је предлог неоснован.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се предлог браниоца оптуженог Поповић Бранка, адвоката Перковић Мирослава за издвајање записника о испитивању оптуженог од 30. новембра 2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, да ли имате још неки предлог?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имам предлог само за консултацију са брањеником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може он некада без Вас или?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, па ја не знам, његово је право, зато ми служимо да се саветујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, шта сте се договорили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мој брањеник, па, гледајте, пошто сте оставили тај записник, ја не ценим сада ту Вашу одлуку и не желим више о њој да полемишем, али он је остао, мој брањеник се не сећа тога што је говорио. Он је прочитао транскрипте као и ја и он има примедби и мора детаљно да у том делу каже, јер претпостављамо да ћете га Ви питати, шта је тачно, шта није, да ли остаје у том делу, подпитања и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих само наставила одбрану и да допуни.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он ће се консултовати даље и видећемо да ли ћемо износити одбрану или неће током поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким ће се консултовати?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Са адвокатом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прелазимо на доказни поступак?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, морамо да узмемо од њега изјаву. Дођите, господине Поповићу. Ја Вас нисам схватила да се Ви не сећате? Ви рекосте да ништа није унето што Ви нисте рекли, али да имате да допуните? Наравно, сада видим бранилац каже да се Ви не сећате, не знам одакле то, али није битно, сада нећемо да улазимо у то, пошто чујем да сте се консултовали са браниоцем, значи, ми сада Вама пружамо прилику, у овој фази поступка, значи, последњи пут у фази узимања одбране оптужених, да наставите одбрану и да допуните, рекосте да тамо има празнина. Ако Ви нећете, Ви нам сада реците, ми ћемо, значи, прећи на доказни поступак, па ћете Ви, ако будемо имали, ако будете желели и ако ми будемо имали прилике да некако то утаначимо, то Ваше накнадно давање одбране?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Уз сав ризик ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо, значи, кренути, само да Вам објасним ток поступка. Ми ћемо, ако Ви сада нећете даље да се браните, да констатујемо да се Ви даље нећете бранити, прелазимо на извођење доказа саслушањем сведока и тако даље. Сада Ви реците.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Управо тако како сте Ви казали, ја сада даље више нећу давати одбрану после овога. Ја сам очекивао нешто сасвим друго данас и по основу присуства доктора и по основу свега и ја бих Вас молио да не бих давао одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нећете даље више ништа да се изјашњавате? Добро. Хвала.

Констатује се да оптужени изјављује да не жели да настави давање одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми сада морамо да завршимо, наравно са осталим оптуженима.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председнице, претпостављам да сада хоћете да завршите и да нам кажете нови термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сада хоћу да завршим предочавање одбране овог дела који нисмо издвојили, који остаје у списима и онда ћемо да наставимо. Хоћете господине Грујићу да приступите?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја се извињавам, председнице већа, хоћете ми дозволити само два минута да објасним господину Грујићу нову ситуацију и да се консултујем са њим. Не треба ми ни два минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, можете. Ви сте, господине Грујићу били ту када је оптужени Поповић давао своју одбрану?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, претпостављам чули разлике између Ваше и његове одбране?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете да кажете о томе? Изволите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја његову изјаву уопште не бих сада коментарисао, јер и ја сам приметио у току његове изјаве да човек једноставно не влада собом, да не прича оно што би иначе требао да прича и што зна, како је човек раније изгледао и какве је давао изјаве пре, разумеш, човека знам више месеци. И ја сам сам интервенисао код господина његовог адвоката, шта се са њим дешава, да није човек у реду, јер сам у међувремену сазнао да је човек и болестан и тако даље. Према томе, ја не бих желео давати никакве коментаре на његову досадашњу изјаву, не сматрам је валидном, док не буде дао целу изјаву, па ћемо тек онда касније давати коментар на целу изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, нећете да одговарате ни на питања, претпостављам?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Апсолутно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већа, странака?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нећете? Добро. Хвала. Да ли још неко од оптужених, Славковић евентуално? Имате ли Ви на овај исказ нешто да, па, добро није, ја имам нешто његово да предочим, имам неких разлика, па сам мислила да ли он сада има нешто везано за, сада уколико он има нешто везано за ову одбрану?

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добар дан. Ја бих имао пар речи да додам. Приликом првог дана саслушања, пошто сам био, такорећи, са шетње сам покупљен, неприпремљен, па сам дао изјаве које се, мислим, не поклапају са датумима, ни мојим, а ни Вашим према оптужници. Оно у изјавама око одузимања ствари, нисам био ни једном у Козлуку, него то је одузимање оних ствари што сам дао изјаву, то је било по Зворнику, мада ћете добити изјаве од ових оштећених који ће дати изјаве где је то било тачно, значи, није био Козлук, него су била места по Зворнику, приградска места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите оне ствари, техника из кућа?

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, говорите о својој одбрани?

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала за одбрану Бранка Поповића, да ли имате нешто да приметите?

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа немате? Добро.

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Што се тиче тог датума 28. маја, наводи се тамо да су од 26. до 28. маја, мени се води у оптужници да сам био са Репићем. Ми смо тада били повучени, био сам у Краљеву и тада смо били лично, као што је Кораћ Иван рекао, били смо у Титограду 26. маја у обезбеђењу Војиславу Шешељу, што има тамо и записано и камером снимљено и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана сте били?

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тај дан, рецимо, 26.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је он рекао 25. маја.

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: 26. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се ја сећам. Погледаћемо транскрипт.

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: 26. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25., 25. маја.

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: 28. мај ми је био рођендан и био сам у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана је био митинг, један дан?

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Један дан, али кажем, тада се наводи, рецимо, пише у оптужници, 26. и 28. маја, не сећам се датума, тамо пише, да сам био у екипи са Репићем, у том делу се наводим ја, у тој оптужници, а тада сам био, рецимо, рођендан ми је био у Краљеву. Три недеље сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је рођендан?

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: 28. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још нешто?

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа. За сада толико, а идући пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Питао бих Вас, госпођо судија, да ли након овога, да ли бих могао да се поздравим са кумом и родбином, пошто неке нисам видео десет месеци, касније када се ово заврши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се ово заврши добро. Ви имате нешто, Кораћ? Немате. Добро. Хвала. Овај део оптужени Кораћ, лап-топ смо припремили па ћете добити сада Ваш лап-топ који Вам је родбина донела. Колега, Ви сте хтели нешто да предложите?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам мислио да сте привели крају, па сам хтео пре завршетка да поднесем предлог за укидање притвора Славковић Драгану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славковић Драгану?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да. Ево, из којих разлога: у току саслушања, јер смо завршили ову фазу саслушања оптужених, изношење одбране оптужених, а имамо транскрипте из целокупног истражног поступка. У оптужници су, пре свега, радње које су наведене, не мислим, не говорим о Козлуку, да се разумемо, ово што се ставља на терет Грујићу и Павловићу, то није нешто што је везано за мог браћеника. Говоримо о овим тачкама II и III. Дакле, у оптужници која је опстала овако како је сада имамо, иако је донето решење о обустави кривичног поступка против Вучковић Душана, све радње, односно велика већина радњи која се ставља на терет по тој оптужници, се ставља на терет да их је извршио Вучковић Душан, звани Репић и лице под надимком Пуфта, лице под надимком Сава, лице под надимком Саша. То нису овде оптужена лица. У односу на Славковић Драгана, из његове одбране, а и онога што произилази из тока истражног поступка који је спроведен, једино што стоји то је овај догађај од 10.05.1992. године на Економији, када је ударио један шамар Буљубашић Абдулаху, званом Бубица. То су потврдили и сведоци саслушани у Сарајеву. Они су, додуше, рекли не шамар, него ударац, али то нису злочини којима ми овде сада судимо, тако да, без обзира што није почео доказни поступак, ја мислим да се већ сада може наслутити да нема довољно вероватноће које би оправдавале притвор против Славковић Драгана, а ради се о лицу које има стално боравиште, породицу, троје малолетне деце и тако даље и тако даље и сматрам да постоје довољне гаранције да би се он, и са слободом, могао бранити. Не би сметало току кривичног поступка. Толико за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је за Славковића. Ваш смо добили, колега?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добили сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Образложен, јесте.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добили сте образложен, детаљан, ја нисам хтео да одузимам време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко неки предлог?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Само ако дозволите, имам још једну другу ствар поред тога. Желео бих у вези предлога који сам ја писмено ставио. Желео би и окривљени да каже неколико речи, уколико му дозволите, то је једна ствар. Друга ствар је, покретали смо је прошли пут, у прошлој сесији, то је питање офтамолошког прегледа. Сећате се, ја сам ставио захтев, Ви сте истог дана написали наредбу. Месец дана је прошло, ништа се није десило. То је заиста недопустиво. Ја молим да Ви Ваш ауторитет уложите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ми не кажете поново, ја не знам. Оног истог дана сам написала. Док не напишете, ја то не знам да није било.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Али, заиста начин на који се тамо поступа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то сада чујем.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Знам, ја не приговарам Вама, ја желим да се то генерално питање реши, да не морамо, Ви да трошите Ваше време, ја да га трошим, упорно на нешто што је потпуно нормално. Човек треба да чита хиљаде страница или колико их већ има, има једно стакло у наочарима. Ја Вас молим да се заиста та пракса, однос према њима промени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ургираћемо, добро, нисмо знали да то није реализовано. Значи, Тужиоче, предлог има за укидање притвора Грујић Бранку и Славковић Драгану.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Ставићу и ја предлог као бранилац окривљеног Ивана Кораћа, ставићу такође предлог за укидање притвора према њему. Наиме, једна фаза у поступку испитивања окривљених је завршена, изнели су своје одбране, на начин како је свако од њих одлучио. Окривљени је породичан човек, отац једног малолетног детета, неће бити сметње да се у даљем току поступка, а предстоји нам сложен и обиман доказни поступак, за који се и не зна на који начин ће се одвијати због свих околности о којима је и раније причано, али при свему томе, ја сматрам да неће бити никаквих сметњи да окривљени са слободе остварује своје право на одбрану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се предлогу бранилаца за пуштање из притвора оптуженог Славковић Драгана, Грујић Бранка и Кораћ Ивана, са разлога што сматрам да и даље стоје разлози због којих је притвор одређен, односно продужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, господине Грујићу, Ви сте хтели да додате нешто?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Као што рече мој бранилац, ја сам још увек без једног стакла, са великим мукама сам ових дана читао материјале и верујте да сам добио упалу и овог ока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ћемо ургирати.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Тако да је то један велики проблем. Друга ствар, мој бранилац је рекао да је поднео захтев за моје привремено пуштање, да се браним са слободе. Ја мислим да и Ви требате ту бити као људи свесни тога да је мени шездесет и две године, да сам заиста болестан, као што знате, видели сте овде и прошли пут, једва сам издржао овде онај говор, да имам нарушено здравље. Господин Тужилац зна да сам се сам предао, дакле не чак ни на позив, него сам дошао на поруку. Чим сам сазнао по поруци да се води истражни поступак, ја сам се сам јавио и код господина сам дошао. Значи нема никаквог основа, нема никакве бојазни да ћу било шта предузети. Друга ствар, ја имам стан у Малом Зворнику, односно стално пребивалиште, држављанин сам Србије. На било који Ваш позив гарантујем сигурно да ћу доћи, можда и пре времена него ови одавде и дакле,

омогућити ми да мало консолидујем своје здравље и даље омогућили би ми да регулишем пензију, већ је сада ту време истекло, да треба да регулишем пензију, нисам још регулисао пензију, једноставно своје здравље да мало побољшам, да бих могао даље учествовати у овако тешком процесу. Ја Вас молим, а молим и господина Тужиоца да заиста промени своју изјаву, јер ја прво када сам дошао, дошао сам код њега, дакле само на поруку. Није чак било ни позива. Толико, ја Вас заиста молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Тужилац је рекао своје мишљење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам рекао своје мишљење. Само могу да кажем да ово што је изнео оптужени Грујић Бранко да је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више предлога?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја по инерцији морам да ставим и предлог за Поповић Бранка за укидање притвора, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Осим овог термина за 30. и 31. јануар и 01. и 02. фебруар, заказаћемо претрес у пола десет нека буде, у 9,30, зато што касне ови са тим, док се све публика и тако даље. Мислите због ових сведока што долазе? Нека буде и то ће бити у судници број један, зато што имамо најаву већег броја присутних у публици. То ће, значи, 30. и 31. јануар и 01. и 02. фебруар, са почетком у 10, због доласка из Босне и Херцеговине, остаје у десет, 30. и 31., 01. и 02. фебруар и заказаћемо следећи термин, а то је, 27. и 28. фебруар, то што смо били резервисали и 01. и 02. март, значи исто у десет, то ће бити ова судница, судница број 2. Нека то буде у 9,30, то може у 9,30 зато што неће бити тај велики број публике.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли овај 27. фебруар, може да не буде 27. фебруар, имам неку обавезу, неки семинар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, зато што знате какав нам је медиа либра, овај програм, ту сада они нам сви ускачу, овај организовани криминал, па се ту око тих термина вечито свађамо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, у 9,30 часова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево распоред сведока, овако. Ја сам направила неки програм за сада.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одложи за 30. и 31. јануар, те 01. и 02. фебруар 2006. године, са почетком у 10 часова, у судници 1, те ради саслушања у својству сведока.

На главни претрес позвати сведоке и то: Бањановић Фадила за 30. јануар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега пуномоћници, договорили смо се за ове сведоке да им не треба, колега Тодоровић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Наташи се обратите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ми рекли, везано за имена и за оне надимке, не морамо псеудониме?

НАТАША КАНДИЋ: Немам појма ни о каквим надимцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Псеудониме, не надимке, пардон, рекли сте да им неће требати. Питам сада да ли да кажем имена или псеудониме? То Вас питам, да не прејудицирам.

За 31. сведоке Јакуповић Амир, Бакија Имамовић, за 01. фебруар Јелкић Мухамед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су из Тузле људи.

Мујић Фадил и Алић Асим, те за 02. фебруар Риђошић Драган, Јовић Миле и Стеван Ивановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за сада, значи, то су сведоци који нису тражили заштиту личних података, а када дођу ови следећи, ја се надам да ће овај суд да нам обезбеди ту обећану службу за сведоке, која ће нам помоћи у том раду, као и пуномоћници, надам се, такође.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим да ће нам бити мало један дан за ову тројицу сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, један дан је за једног сведока, колега, 30., 31. је за два сведока. Ево, они су сведочили у истрази, по сат времена, Амир Јакуповић и Бакија Имамовић, а Фадил је сведочио два сата. Ваљда ћемо ми моћи за цео дан са питањима. За 02. фебруар три сведока, ова двојица су кратки, по 40 минута су сведочили. А Рођишић је један сат сведочио.

Списе изнети кривичном већу ради одлуке о предлозима за укидање притвора.

Довршено у 11 часова и 30 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА- СУДИЈА